

ایسه بدارتا و هر س چون سلیه
 ای التفاته وار و فای مسیله
 ای وله نازک خسته کفانه
 کوش در بشنای لاجبار بانه

وله

انزیزن و بیتر ز اتان خستن
 عینت های آتام در بنجیه بستن
 قاصیچک و اچون لے سفر فاصی
 روان بوتیز روهرس و هینان
 اینر پار طاق آمان سینی
 ایبر حتمش و کت او کتا بین
 سا تو بوور غم بخت بر کستم
 جاگر نزمیه و هونا و رستم
 با سیم رقیب ریت کبیر سو
 شور و نیه کف و هتر بنجی سو
 ورنه ساچونکه آمانت درن
 رانمز اوزن بلکه ضرورت
 هر و لاتون آمان صد آمان
 آموش کوش فزه جار آمان
 چون چه طام ز ام و ریت ^{درن} برنا
 و یانه مار و بک بیز لرت
 ایچم بر و کت و یان سو
 پر ریلیم کبیا نشوه

وله

نیا و ایس

آزیزم آسار آس بقراریم	آز آرزو چه تراو آراستگاریم
موطنکه چشم دیدش کازیت	غریب تا کی بود ما و اوست
کاسراتی بازار جلوه دلدارک	نودار خریدار دانه دیدارک
یک و مایه کبچہ گیسو	چون منج و تا رفوت نیر
ار صد هر کس بر دسترود او	وقیت نین اغرض حسابک
ماید کربالت ریلان چون	دسیرت دف بودن جام حمی
بایدار کروتا کی بون غافر	دف و صداری کین جام و سحر دل
با کلافه بو اخر تو	فاکیا حضرت پیر صفایم
چون دف برکت پوس ارات	غلام بردس طبقه و کوشم
ختم آس خیلین و خن میمانم	چون پایه واقی شسته و سپانم

وله

هر دیار نین کار نموده بو	و خدمت آرزو ترفی برده بو
چو دما منزه داد او لار کے پرون	نابلہ تنیہ را چون برکون

